

MIESIĘCZNE SPOTKANIE KRĘGU

Kilka słów o jego poszczególnych częściach – istotna pomoc w przygotowaniu każdego spotkania 😊

DZIELENIE SIĘ ŻYCIEM

W tej części spotkania przy skromnym posiłku dzielimy się radościami i troskami naszego życia osobistego, małżeńskiego i rodzinnego.

CZĘŚĆ MODLITEWNA

Zapalamy świecę i przyzywamy Ducha Świętego przed odczytaniem tekstu z Pisma Świętego. Niech zaproponowany fragment Pisma Świętego będzie słowem, które pragniemy wprowadzać w nasze codzienne życie. Dzielimy się słowem Bożym **ze wspólnotą – co dziś Pan Bóg mówi do mnie w swoim słowie**. Nie zamieniamy dzielenia się na modlitwę na kanwie słowa – nasza wypowiedź ma być skierowana do wspólnoty. Dążymy do tego, by słowem podzielili się wszyscy.

Następnie jest czas na krótką modlitwę spontaniczną członków kręgu jako odpowiedź na usłyszane słowo Boże i dzielenie się życiem.

Ważnym elementem części modlitewnej jest **rozważanie tajemnicy różańca** – pamiętajmy o tzw. dopowiedzeniach.

Ufając we wstawiennictwo czcigodnego sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego modlimy się słowami: *Boże, Ojciec Wszechmogący, dziękujemy Ci za Twojego kapłana sługę Bożego Franciszka, którego w niezwykle sposób obdarzyłeś łaską wiary konsekwentnej, tak iż swoje życie oddał niepodzielnie na Twoją służbę.*

Dziękujemy Ci za to, że pozwoliłeś mu gorąco miłować Twój Kościół i zrozumieć, że najgłębszą zasadą jego żywotności i płodności jest oblubieńcze oddanie siebie w miłości Twojemu Synowi, na wzór Niepokalanej, Matki Kościoła.

Dziękujemy Ci również za to, że przez tego kapłana wzbudziłeś na polskiej ziemi Ruch Światło-Życie, który pragnie wychowywać swoich uczestników do posiadania siebie w dawaniu siebie i w ten sposób przyczyniać się do wzrostu żywych wspólnot Kościoła.

Bądź uwielbiony, Boże, w służbie Bożym księdzu Franciszku, w jego życiu i dziele, i racz wstawić swoje Imię, udzielając mi przez jego wstawiennictwo łaski....., o którą najpokorniej proszę. Amen.

CZĘŚĆ FORMACYJNA

Dzieląc się zobowiązaniami pamiętamy o atmosferze modlitwy i rzetelnego przyjrzenia się, jak wygląda droga duchowego wzrostu w naszym życiu osobistym, małżeńskim i rodzinnym.

W ramach omówienia kolejnego tematu formacyjnego staramy się podzielić naszym spojrzeniem na przygotowaną treść, a na zakończenie podjąć konkretne postanowienia – jak w ciągu miesiąca zastosujemy omówione treści do naszego życia.

W tym roku formacyjnym w konspektach odnosimy się do treści adhortacji apostołskiej „Amoris Laetitia”. Zachęcamy do wnikliwej lektury dokumentu zarówno tych, którzy już go kiedyś przeczytali, jak również tych, którzy jeszcze nie mieli okazji się z nim zapoznać. Wszelkie pogrubienia, także w tekstach źródłowych, pochodzą od autorów konspektów, czyli od małżeństw z kręgu centralnego.

Małżeństwa prowadzące spotkania zapraszamy, jeśli jest taka potrzeba, do ewentualnego sformułowania własnego pytania do podzielenia się na spotkaniu kręgu. Przed błogosławieństwem proponujemy odmówienie modlitwy za rodziny przygotowanej na X Światowe Spotkanie Rodzin w Rzymie w czerwcu 2022 roku (tekst modlitwy na okładce kwartalnika).

KONSPEKT MIESIĘCZNEGO SPOTKANIA KRĘGU – STYCZEŃ 2022

Rodzina sanktuarium życia

DZIELENIE SIĘ ŻYCIEM

Podzielmy się radościami i troskami, których doświadczyliśmy od poprzedniego spotkania kręgu.

CZĘŚĆ MODLITEWNA

- zapalenie świecy i modlitwa do Ducha Świętego.
- dzielenie się słowem Bożym: **Łk 2,41-52**.

- krótka modlitwa spontaniczna jako odpowiedź na słowo Boże i dzielenie się życiem.
- tajemnica różańca: **Zwiastowanie NMP.**
- modlitwa za wstawiennictwem ks. F. Blachnickiego.

CZĘŚĆ FORMACYJNA

- **dzielenie się realizacją wszystkich zobowiązań:** w szczególności sposób zwróćmy uwagę na regułę życia i jej wpływ na życie małżeńskie.
- **omówienie nowego tematu formacyjnego:**

Rodzina sanktuarium życia

„Rodzina jest sanktuarium życia, miejscem gdzie życie się rodzi i jest otaczane troską” (AL 83).

Pan Bóg dał mężczyźnie i kobiecie wielki dar – uczynił ich swoimi współpracownikami w dziele stworzenia i powierzył odpowiedzialność za przyszłość rodziny ludzkiej poprzez przekazywanie życia. W ten sposób rodzice stają się narzędziami Jego miłości, która czule oczekuje na narodziny każdego dziecka, bezwarunkowo je akceptuje i bezinteresownie je przyjmuje (por. AL 180). Każde życie jest wyjątkowe i niepowtarzalne, a każde dziecko jest owocem odwiecznego planu Boga Ojca: „Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię” (Jr 1,5).

Próba spojrzenia na dzieci pełnymi miłości oczami Boga prowadzi w pierwszej kolejności do uświadomienia sobie, że dzieci nie są naszą własnością – one należą do Boga. Jak napisał papież: „Każde dziecko jest w sercu Boga od zawsze, a w chwili, gdy jest ono poczęte, wypełnia się odwieczne marzenie Stwórcy” (AL 168).

Każde dziecko ma prawo otrzymać miłość matki i ojca. To bardzo ważne, aby dziecko widziało miłość między rodzicami, którą sobie wzajemnie okazują. Daje mu to, jakże cenne, poczucie bezpieczeństwa. Miłość rodziców jest niezbędna do pełnego i harmonijnego dojrzewania. Papież Franciszek mówi o tym w ten sposób: „Matka, która chroni dziecko swoją czułością i współczuciem, pomaga mu rozbudzić zaufanie, doświadczyć, że świat jest dobrym miejscem, które je akceptuje. To z kolei pozwala mu rozwijać poczucie własnej wartości, które sprzyja zdolności do intymności i empatii. Postać ojca pomaga z drugiej strony zrozumieć granice rzeczywistości i w większym stopniu charakteryzuje się zmysłem orientacji, wyjściem ku szerszemu światu, pełnemu wyzwań, a także zachętą do wysiłku i walki” (AL 175). „Bóg stawia ojca w rodzinie, aby z cennymi cechami swojej męskości był blisko żony, by dzielić wszystko, radości i ból, trudy i nadzieje. I by był blisko dzieci (...), ojciec musi być obecny” (AL 177).

Tworzenie z małżeństwa przestrzeni dla życia to zadanie związane nie tylko ze zrodzeniem dzieci. Macierzyństwo i ojcostwo nie są tylko rzeczywistością biologiczną, lecz mogą przejawiać się na różne sposoby. Jednym z takich sposobów jest adopcja, ale papież Franciszek wskazuje również na podejmowanie takich obowiązków, które są zadaniem każdej rodziny, która chce przeżywać płodną miłość: tworzenie i podtrzymywanie więzi międzyludzkich, otwarcie na potrzebujących, odrzuconych, tych najmniejszych i najmniej znaczących, a także jasne i czytelne świadectwo życia rodzinnego wobec wszystkich, którzy nas otaczają. Tak rozumiana troska o życie to nic innego, jak kształtowanie w sobie postawy służby wobec innych – a przecież do tego m.in. wdraża małżonków formacja w Domowym Kościele (por. Zasady DK, 13). Wielkim darem dla wspólnoty i Kościoła są małżeństwa, które przeżywają swoją płodność miłości, oddając swoje życie, zdolności i czas, służąc innym. Jest to szczególnie cenne dzisiaj, kiedy priorytetem staje się wygodne i bezproblemowe życie.

W trosce o życie nie możemy zatrzymywać się tylko na dzieciach. Dla budowania wspólnoty rodzinnej ważne jest również utrzymywanie relacji w rodzinie poszerzonej. Są w niej obecni wujkowie, ciocie, kuzyni, sąsiedzi, przyjaciele i zaprzyjaźnione rodziny, które pomagają sobie nawzajem w trudnościach oraz zaangażowaniu społecznym i wierze. Wszyscy oni są dla siebie wzajemnym wsparciem. W tej szerokiej rodzinie są też teściowie i krewni współmałżonka. Nie należy postrzegać ich jako osoby zagrażające małżeństwu, ale starać się ich zrozumieć, ograniczyć krytykę i znaleźć miejsce dla nich w swoim sercu, pamiętając jednak o zachowaniu własnej autonomii.

Szczególne miejsce w rodzinie zajmują osoby starsze. To często dziadkowie zapewniają przekazywanie wartości swoim wnukom i pomagają we wprowadzaniu ich w życie chrześcijańskie. Cenne są ich słowa, przytulenia, obecność i mądrość wynikająca z doświadczenia życiowego połączona z historią rodziny, którą chętnie się dzielą. Należy im się wdzięczność i szacunek. Nie powinni się czuć opuszczeni ani zaniedbywani. Papież podkreśla, że **„rodzina, która nie szanuje i nie dba o swoich dziadków**

będących jej żywą pamięcią, jest rodziną rozbitą. Natomiast rodzina, która pamięta, jest rodziną, która ma przyszłość” (AL 193).

W adhortacji Ojciec Święty przypomniał, że „Bóg powierzył rodzinie projekt «przekształcania świata w dom», aby wszyscy mogli odczuwać, że każdy człowiek jest bratem” (AL 183). Dom otwarty na wszystkich, którzy potrzebują pomocy: ubogich, słabych, doświadczonych cierpieniem. Rodziny, które podejmują się tworzenia takiego domu, stają się prawdziwym sanktuarium życia.

Pytania do wcześniejszego przedyskutowania w małżeństwie, a następnie podzielenia się na spotkaniu kręgu:

- W jaki sposób okazujemy naszym dzieciom miłość? Jaki obraz miłości mogą zobaczyć nasze dzieci poprzez obserwację naszej relacji małżeńskiej?
- Jak dbamy o relacje w naszej rodzinie poszerzonej? Czy odwiedzamy dziadków, przyjaciół, cienie, wujków, kuzynów, sąsiadów?
- Jednym z owoców formacji w Domowym Kościele jest podejmowanie służby. Jakimi owocami formacji dzielę się z innymi?

Spotkanie kończymy błogosławieństwem kapłana oraz modlitwą w intencji rodzin (treść znajduje się na okładce kwartalnika).

Zastanowię się, co z dzisiejszego spotkania pragnę wprowadzić do mojego/naszego życia.

Jako rozszerzenie tematu warto przeczytać V rozdział adhortacji „Amoris Laetitia”
https://www.vatican.va/content/francesco/pl/apost_exhortations/documents/papa-francesco_esortazione-ap_20160319_amoris-laetitia.html